

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXIII. — Wydana i rozesłana dnia 8. października 1916.

Treść: (№ 312.—344.) 342. Rozporządzenie, w sprawie utworzenia Wojennego Związku gospodarczego dla przemysłu skrobii ziemniaczanej. — 343. Rozporządzenie, w sprawie zajęcia i dostawy sznurków konopnych (szpagatu) na cele wojenne. — 344. Rozporządzenie, w sprawie zakazu wyrobu musztardy z nieodolejonych nasion gorczycy.

342.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z dnia 6. października 1916,

w sprawie utworzenia Wojennego związku gospodarczego dla przemysłu skrobii ziemniaczanej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Członkowie związku.

Wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe i rzemieślnicze, zajmujące się produkcją mokrej i suchej skrobii ziemniaczanej i przetworów skrobii ziemniaczanej, jakoto mączki ziemniaczanej, syropu ziemniaczanego i cukru ziemniaczanego ze skrobii, jakoteż dekstryny itp., łączy się na czas trwania mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia w Wojenny związek gospodarczy dla przemysłu skrobii ziemniaczanej z siedzibą w Wiedniu.

Przedsiębiorstwa, produkujące przetwory suszonych ziemniaków, nie podlegają postanowieniom tego rozporządzenia.

Przedsiębiorstwa, w których produkcja skrobii ziemniaczanej i przetworów skrobii ziemniaczanej obejmuje tylko część całego przedsiębiorstwa, są co do tej części członkami związku.

Dla przedsiębiorstw, powstałych w czasie trwania mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia, rozpoczyna się przynależność do związku z dniem rozpoczęcia ruchu.

W razie wątpliwości co do przynależności do związku rozstrzyga według swobodnego uznania Ministerstwo handlu po wysłuchaniu kierownictwa związku (§ 10.).

§ 2.

Cel i zakres działania.

Do zadań związku należy:

1. Współdziałanie przy zaopatrywaniu — po myśli rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 4. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 244, lub ewentualnych późniejszych rozporządzeń — przemysłu skrobii ziemniaczanej w ziemniaki, potrzebne do produkcji skrobii ziemniaczanej i przetworów skrobii ziemniaczanej (§ 1., ustęp 1.), tudzież przy rozdziale ziemniaków przeznaczonych do produkcji skrobii ziemniaczanej i przetworów skrobii ziemniaczanej pomiędzy poszczególne przedsiębiorstwa członków związku, a to stosownie do odnośnych wskazówek (§ 13.).

2. Zaopatrywanie przemysłu skrobii ziemniaczanej w materiały pomocnicze, używane przy produkcji skrobii ziemniaczanej, o ile zgromadzenie związku powźmie w tym kierunku uchwałę (§ 8., ustęp 4.).

3. Regulowanie produkcji i zbytu skrobii ziemniaczanej i przetworów skrobii ziemniaczanej stosownie do zarządzeń władzy względnie wskazówek, które istnieją obecnie lub będą jeszcze wydane w przyszłości.

4. Współdziałanie w rozwiązywaniu wszystkich kwestyi dotyczących przemysłu skrobi ziemniaczanej, w szczególności w wydawaniu zarządzeń celem regulowania i popierania produkcji, w wydawaniu zarządzeń w dziedzinie opieki socyalnej jakoteż w kwestyach, jakieby wynikły przy przejściu do gospodarstwa pokojowego, a to przez stawianie odpowiednich wniosków i składanie opinii, w końcu wykonywanie odnoszących się do tego zarządzeń, o ile Minister handlu zadanie to związkowi poruczy.

§ 3.

Prawny charakter związku.

Związek jest osobą prawniczą. Zastępuje go na zewnątrz prezydent kierownictwa związku (§ 10.) lub jego zastępca.

§ 4.

Obowiązki członków związku.

Obok specjalnych na członków związku innymi przepisami tego rozporządzenia nałożonych obowiązków mają oni obowiązek popierać o ile możliwości cele związku i zaniechać wszystkiego, coby mogło osiągnięcie tego celu utrudnić lub jemu przeszkodzić.

§ 5.

Rok obrotowy.

Pierwszy rok obrotowy związku rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia a kończy się w dniu 30. września 1917. Następne lata obrotowe rozpoczynają się w dniu 1. października każdego roku i trwają do dnia 30. września bezpośrednio następującego roku.

§ 6.

Organa związku.

Organami związku są:

- a) zgromadzenie związku,
- b) kierownictwo związku.

§ 7.

Zgromadzenie związku.

Zgromadzenie związku składa się z 13 do 17 członków, zamianowanych przez Ministra handlu z grona przedstawicieli przedsiębiorstw, należących do związku.

§ 8.

Zakres działania zgromadzenia związku.

Do zgromadzenia związku należy:

1. ustanawianie wysokości datków, jakie członkowie związku płacić mają na pokrycie kosztów prowadzenia czynności (§ 19.);

2. badanie i zatwierdzanie zamknięcia rachunkowego, przedłożonego przez kierownictwo związku;

3. określanie istoty pewnych czynów, za które kierownictwo związku lub sąd polubowny może orzekać kary porządkowe, jakoteż ustanawianie wymiaru tych kar, przyczem jednak w razie popełnienia czynów, przekazanych do karania kierownictwu związku, wymiar kary nie może przekraczać 2000 K, w innych przypadkach 20.000 K w każdym poszczególnym przypadku;

4. powzięcie uchwał co do zaopatrywania członków związku w materiały pomocnicze, używane do produkcji skrobi ziemniaczanej;

5. powzięcie uchwał we wszystkich przedmiotach, jakie kierownictwo związku z inicjatywy własnej lub na polecenie jednego z komisarzy rządowych przedłoży zgromadzeniu związku.

Uchwały zgromadzenia związku są dla kierownictwa związku wiążące.

§ 9.

Regulaminy czynności zgromadzenia związku.

Zgromadzenie związku zwołuje w miarę potrzeby prezydent kierownictwa związku lub w razie doznania przezeń przeszkody jego zastępca.

Na żądanie jednego z komisarzy rządowych lub na pisemny wniosek conajmniej pięciu członków zgromadzenia związku należy zwołać zgromadzenie związku w ciągu dni czterech.

Zwołanie zgromadzenia związku i zaproszenie komisarzy rządowych odbywa się w drodze pisemnej, conajmniej na ośm dni przed dniem wyznaczonym na zgromadzenie związku z podaniem przedmiotów obrad.

Każdemu członkowi zgromadzenia związku przysługuje na zgromadzeniu jeden głos. Na zgromadzeniu związku zapadają uchwały zwykłą większością głosów. W razie równości głosów uważa się wniosek za odrzucony. Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

Zgromadzenie związku jest zdolne do powzięcia uchwał, skoro wszyscy członkowie związku oraz komisarze rządowi zostali zaproszeni i obecni.

jest conajmniej połowa członków. Jeśli zwołane zgromadzenie związku nie było zdolne do powzięcia uchwał, wówczas należy zwołać najdalej w ciągu ośmiu dni nowe zgromadzenie związku, które bez względu na ilość obecnych zdolne jest do powzięcia uchwał we wszystkich przedmiotach obrad, będących na porządku dziennym pierwszego zgromadzenia związku. niezdolnego do powzięcia uchwał.

Na zgromadzeniu związku przewodniczy prezydent kierownictwa związku a w razie doznania przezeń przeszkody jego zastępca.

§ 10.

Kierownictwo związku.

Kierownictwo związku składa się z 5 do 8 członków, których mianuje Minister handlu. Mianując członków kierownictwa związku może Minister handlu ustanowić dla każdego członka kierownictwa związku jednego zastępcę, który w razie doznania przeszkody przez dotyczącego członka objąć ma jego funkcje.

Z grona członków kierownictwa związku ustanawia Minister handlu jego prezydenta i tegoż zastępcę.

Wszyscy członkowie kierownictwa związku wykonują swe czynności jako urzędy honorowe.

Kierownictwo związku prowadzi wszystkie sprawy związku stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia. Do niego należy rozstrzygnięcie wszystkich spraw, które niniejszem rozporządzeniem (§ 8.) nie są zastrzeżone dla powzięcia uchwał przez zgromadzenie związku.

Do kierownictwa związku należy w szczególności zestawianie zamknięcia rachunkowego z całego obrotu pieniężnego związku i przedkładanie tego zamknięcia zgromadzeniu związku. Zamknięcie rachunkowe należy zestawić z końcem każdego roku obrotowego (§ 5.) oraz w razie rozwiązania związku (§ 25.).

W końcu należy do kierownictwa związku orzekanie o tem, jakiej jakości i czy odpowiedniej jakości jest skrobia ziemniaczana i jej przetwory, dostarczane związkowi przez poszczególne do związku należące przedsiębiorstwa, tudzież o tem, jaką najmniejszą wydajność osiągnąć ma każde przedsiębiorstwo.

§ 11.

Regulamin czynności kierownictwa związku.

Bezpośrednie załatwianie spraw w ramach zasadniczych uchwał, powziętych przez zgromadzenie związku, należy do prezydenta a w razie doznania przezeń przeszkody do jego zastępcy.

Kierownictwo związku zbiera się na posiedzenie w Wiedniu w miarę potrzeby na wezwanie prezydenta lub w razie doznania przezeń przeszkody na wezwanie jego zastępcy.

Zaproszenia członków kierownictwa związku i komisarzy rządowych na posiedzenia można w stosowywać pisemnie lub telegraficznie a w szczególności nagłych przypadkach także telefonicznie.

Prezydent względnie jego zastępca obowiązany jest zwołać w ciągu ośmiu dni posiedzenie kierownictwa związku, jeśli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych lub conajmniej dwóch członków kierownictwa związku z podaniem odnośnych powodów.

Kierownictwo związku jest zdolne do powzięcia uchwał, jeśli zaproszono wszystkich członków i komisarzy rządowych a obecnych jest wraz z prezydentem lub jego zastępcą conajmniej trzech członków kierownictwa związku.

Uchwały kierownictwa związku zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów uważa się za uchwałę to zdanie, do którego przyłączył się przewodniczący.

Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 12.

Szczególne obowiązki funkcyjnarjuszy i urzędników związku.

Wszyscy członkowie kierownictwa związku i wszyscy urzędnicy związku winni przy spełnianiu swych czynności kierować się najzupełniejszą bezstronnością i największą sumiennością.

Wszyscy funkcyjnarjusze i urzędnicy związku są obowiązani zachować wobec obcych milczenie co do wszystkich spraw związku, które poznał w tym charakterze a których użytkowanie lub podanie ich do wiadomości osób trzecich sprzeciwia się celom Wojennego związku gospodarczego lub też dotyka stosunków przedsiębiorstwa członków związku, i mają to przyrzec pisemnie.

Przy załatwianiu spraw jest obowiązkiem kierownictwa związku starać się o to zapomocą odpowiednich urzędzeń, by przeszkodzić bezprawnemu użytkowaniu lub podaniu do wiadomości nadeszłych do kierownictwa związku dat, dotyczących stosunków poszczególnych przedsiębiorstw.

Wezwania do udzielenia dat, dostarczonych przez członków związku, kierownictwu związku mają urzędnicy i siły pomocnicze usłuchać tylko wówczas, jeśli wezwanie takie wystosuje do nich jeden z komisarzy rządowych lub kierownictwo związku powożmie w tym względzie uchwałę.

§ 13.

Współdziałanie związku przy zaopatrywaniu w ziemniaki.

Minister handlu oznaczy w porozumieniu z interesowanymi Ministrami sposób i zakres współdziałania związku przy zaopatrywaniu w ziemniaki przemysłu skrobi ziemniaczanej i przy rozdzieleniu ich pomiędzy poszczególne przedsiębiorstwa rolnicze i przemysłowe, oznaczonego w § 1., ustęp 1. rodzaju.

§ 14.

Uregulowanie produkcji.

a) Obowiązek do przeróbki, ciążyący na przedsiębiorstwach należących do związku.

Wszystkie należące do związku przedsiębiorstwa są obowiązane ziemniaki im przydzielone i przez nie objęte przerobić w swych miejscach produkcji według wskazówek kierownictwa związku na skrobię ziemniaczaną, względnie przetwory skrobi ziemniaczanej zwyczajnej w handlu jakości (§ 10., ustęp ostatni). Przy udzielaniu tych wskazówek należy uwzględnić dotychczasowy sposób produkcji i techniczne urządzenia poszczególnych wyrobni. W szczególności nie mogą przedsiębiorstwa, które dotychczas wytwarzały tylko mokrą skrobię ziemniaczaną być zmuszone do wytwarzania suchej skrobi ziemniaczanej i przetworów skrobi ziemniaczanej.

Jeżeli jakieś przedsiębiorstwo nie zastosuje się do wskazówek kierownictwa związku, czy to dlatego, że nie przerobi przepisanych ilości, czy też dlatego, że mimo kilkakrotnego upomnienia nie wytwarza towaru zwyczajnej w handlu jakości (§ 10., ustęp ostatni), natenczas kierownictwo związku ma prawo odebrać przymusowo przedsiębiorstwu, działającemu wbrew wskazówkom, znajdujące się jeszcze u niego ziemniaki i sprzedać je w celu przeróbki jednemu lub kilku innym przedsiębiorstwom. Dla przeprowadzenia przymusowego odebrania może kierownictwo związku zażądać współdziałania politycznej władzy I. instancyi, w której okręgu urzędowym leżą ziemniaki na składzie. Przedsiębiorstwo, któremu się ziemniaki odbiera, otrzyma za nie cenę zakupu netto.

To samo prawo przysługuje kierownictwu związku wtedy, jeżeli przedsiębiorstwo stale i mimo kilkakrotnego upomnienia nie osiąga najmniejszej wydajności, ustanowionej przez kierownictwo związku (§ 10., ustęp ostatni)

b) Zarządzenia w sprawie niewykorzystanych najwyższych ilości.

Jeżeli jakieś przedsiębiorstwo nie obejmie pełnej najwyższej ilości ziemniaków, przydzielonej

mu do przeróbki w jego wyrobni, natenczas kierownictwo związku może zarządzić przydzielenie i dostawę tych nieobjętych ilości ziemniaków jednemu lub kilku innym przedsiębiorstwom.

c) Zarządzenia co do wyrobu.

Kierownictwo związku może zarządzić, że mokra lub sucha skrobia ziemniaczana, wytworzona w jednej wyrobni ma być przerabiana dalej w innej wyrobni.

§ 15.

Uregulowanie zbytu.

a) Należące do związku przedsiębiorstwa mają swe wytwory oddać bez wyjątku do rozporządzenia związkowi, który zajmuje się wyłącznie sprzedażą wytworów (§ 2., punkt 3.).

b) Związek przyjmuje wszelkie zapytania i zamówienia, dotyczące skrobi ziemniaczanej i jej przetworów; jemu przekazać mają członkowie związku także wszelkie nadeszłe do nich zapytania i zlecenia.

c) Zlecenia przyjęte do wykonania rozdziela związek pomiędzy poszczególne przedsiębiorstwa, przyczem powinien uwzględniać ile możliwości równomierność zbytu, położenie geograficzne i to, z których zakładów należy przetwory najpierw odstawić.

d) Wysyłkę sprzedanych przetworów uskuteczniają poszczególne przedsiębiorstwa według wskazówek związku; rachunki wystawia związek.

e) Jeżeli i o ile co do sprzedaży skrobi ziemniaczanej i jej przetworów wydane zostały przez władzę osobne przepisy, jest związek przy swoich sprzedażach nimi związany.

§ 16.

Rachunki.

a) Tak dla mokrej jak i dla suchej skrobi ziemniaczanej i dla każdego poszczególnego przetworu skrobi ziemniaczanej, produkowanego przez członków związku lub kilku z nich, ustanawiać będzie kierownictwo związku peryodycznie i aż do dalszego zarządzenia cenę objęcia od stacji kolejowej miejsca produkcji.

Ceny objęcia, ustanowione każdorazowo przez kierownictwo związku, wymagają zatwierdzenia Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami.

b) Związek wypłaci każdemu przedsiębiorstwu za poszczególne przesyłki za przedłożeniem wykazów wysyłki zarachowane kwoty według ustanowionych cen objęcia (§ 15., lit. a). Związek ma prawo od kwot, które ma wobec tego wypłacić, potrącić za każdym razem kaucyę, ustanowioną peryodycznie przez kierownictwo związku w procentach, przypadających od tych kwot. Kaucya ta służy na zabezpieczenie uiszczenia datków do kosztów prowadzenia spraw związku (§ 19.), opłat, służących do skutecznego wyrównania cen objęcia (lit. e), datków na pokrycie strat z powodu nieściągalności pretensyi (§ 15., lit. c) i zapłaty grzywien (§ 22.). Kaucye należy korzystnie ulokować i obliczyć się co do nich z przedsiębiorstwami po upływie każdego roku obrotowego i zatwierdzeniu odnośnego zamknięcia rachunkowego.

c) Straty z powodu nieściągalności pretensyi ma każde przedsiębiorstwo ponieść w stosunku swych przychodów ze sprzedaży do ogólnych przychodów ze sprzedaży wszystkich przedsiębiorstw w odnośnym roku obrotowym.

d) Za dalszą przeróbkę mokrej i suchej skrobi ziemniaczanej (§ 14., lit. c) ustanowi kierownictwo związku peryodycznie i aż do dalszego zarządzenia pewne oznaczone stopy wynagrodzenia.

e) Z końcem każdego roku obrotowego należy przeprowadzić wyrównanie cen objęcia, zapłaconych poszczególnym przedsiębiorstwom za ich wyroby, w ten sposób, aby wszystkim przedsiębiorstwom dostała się za jednostkę wagi wyrobów tej samej jakości, pozbytych przez nie w ciągu roku obrotowego, ta sama cena objęcia od stacyi kolejowej ich wyrobni. Wyrównanie należy przeprowadzić osobno dla każdej ceny objęcia, ustanowionej za poszczególne wyroby.

Oznaczenie bliższych szczegółów wyrównania cen jest obowiązkiem kierownictwa związku.

f) Czy i o ile należące do związku przedsiębiorstwa, które bez swego zawinienia materiał surowy oddany im do przeróbki przez kierownictwo związku nie przerobiły wcale lub nie przerobiły go w całości albo swych wyrobów nie pozbyły wcale lub nie pozbyły ich w całości, mają otrzymać odszkodowanie od ogółu należących do związku przedsiębiorstw, i w jakim stosunku każde poszczególne przedsiębiorstwo ma się do tego odszkodowania przyczynić, postanowi kierownictwo związku. Uchwały i zarządzenia, dotyczące się

tego przedmiotu, podlegają zatwierdzeniu Ministra handlu.

§ 17.

Obowiązek przedkładania wykazów.

Każdy członek związku ma obowiązek na wezwanie kierownictwa związku przedłożyć wykaz co do:

1. ilości przerobionego materiału surowego,
2. ilości wyprodukowanych przetworów,
3. ilości wysłanych przetworów,
4. zapasu wyprodukowanych przetworów,
5. stanu zapasów materiałów surowych.

Bliższe postanowienia o czasie i sposobie wygotowania odnośnych wykazów wyda kierownictwo związku.

Kierownictwo związku ma prawo polecać zbadanie tych wykazów przez ustanowione przez siebie organa kontrolne, którym poszczególne przedsiębiorstwa mają oddać do rozporządzenia wszelkie środki pomocnicze, zażądane od nich celem dokładnego stwierdzenia faktycznych stosunków. W razie wzbraniania się ma polityczna władza I. instancyi na prośbę kierownictwa związku skutecznie przymusowo wymagane stwierdzenie.

§ 18.

Poświadczenia przewozowe.

Kolejom żelaznym i przedsiębiorstwom żeglugi parowej wolno przyjmować do przewozu przesyłki skrobi ziemniaczanej i jej przetworów (§ 1., ustęp 1.) tylko wówczas, jeśli do dokumentów przewozowych dodano dla każdej przesyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez Wojenny związek gospodarczy według wzoru przepisanego w załączniku.

Postanowienia te nie tyczą się przesyłek, które w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia zostały już dostawione do zakładu przewozowego.

Nie potrzeba tego rodzaju poświadczeń przewozowych dla przesyłek zarządu wojskowego, dla przesyłek, nadchodzących z zagranicy celnej, z Węgier, Bośni i Hercegowiny. Publiczne przedsiębiorstwa przewozowe są jednak obowiązane o każdej przesyłce skrobi ziemniaczanej lub jej przetworów, nadanej w miejscowości leżącej poza granicami Austrii, donieść równocześnie z przepisaniem zawiadomieniem adresata, także Wojennemu związkowi gospodarczemu w drodze stacyi przeznaczenia, wymieniając stacyę nadania, adresata i wagę przesyłki.

§ 19

Koszta prowadzenia spraw.

Dla pokrycia kosztów, jakie wynikną z przeprowadzenia zadań, nałożonych niniejszem rozporządzeniem na Wojenny związek gospodarczy, ma każde przedsiębiorstwo należące do związku zapłacić związkowi od każdej korony pobranych przez siebie przychodów pewną kwotę, której wysokość zgromadzenie związku ustali z góry na każdy rok obrotowy. Jeżeli tymi datkami nie można pokryć w całości kosztów prowadzenia spraw w pewnym roku obrotowym, kierownictwo związku ma prawo niepokrytą resztę kosztów uzyskać przez stosunkowe nałożenie dodatków na należące do związku przedsiębiorstwa.

Zaległe wkładki mogą być ściągnięte w drodze egzekucyi politycznej.

§ 20.

Nadzór państwowy.

Związek stoi pod nadzorem państwowym, który sprawują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Komisarzy rządowych należy zapraszać na wszystkie rozprawy i posiedzenia kierownictwa związku i mają oni prawo zabierać każdego czasu głos i stawiać wnioski, co do których musi być powzięta uchwała.

Mają oni nadto prawo odroczyć wykonanie uchwał i zarządzeń organów związku na tak długo, aż Minister handlu wyda decyzję.

Komisarze rządowi mają także prawo wglądać do wszystkich ksiąg, zapisków i aktów Wojennego związku gospodarczego i żądać wszelkich wyjaśnień, jakie uważają za potrzebne.

Każdemu z komisarzy rządowych przysługuje wreszcie prawo zażądania, ażeby wymieniona przezeń sprawa, choćby ona nie należała do zakresu działania zgromadzenia związku (§ 8.), została mu przedłożoną celem powzięcia uchwały.

§ 21.

Zatwierdzenie rządowe.

Zatwierdzeniu ze strony Ministra handlu podlegają następujące uchwały i zarządzenia dotyczące się:

a) wysokości datków na koszta Wojennego związku gospodarczego (§ 19.);

b) ustanawiania cen objęcia (§ 16., lit a);
c) odszkodowania przedsiębiorstw według § 16. lit. f);

d) określenia istoty pewnych czynów, przy której zaistnieniu kierownictwo związku względnie sąd polubowny może nakładać kary porządkowe, i ustanawiania wysokości tych kar.

§ 22.

Kary porządkowe.

Kierownictwo związku może za działania i zaniechania członków związku, wykraczające przeciw tym przepisom i zarządzeniom, które wydane zostały przez kierownictwo związku stosownie do tego rozporządzenia celem osiągnięcia celów związku, nakładać kary porządkowe, o ile istota czynu podlega ukaraniu przez kierownictwo związku na podstawie uchwały zgromadzenia związku (§ 8., punkt 3.), zatwierdzonej przez Ministra handlu.

Przeciw nałożeniu kary porządkowej przez kierownictwo związku można odwołać się do rozstrzygnięcia sądu polubownego (§ 23.); odwołanie to jednak nie ma mocy wstrzymującej.

Grzywny będą na prośbę kierownictwa związku ściągane w drodze egzekucyi politycznej i wpływają na cel powszechnej użyteczności, który oznaczy Minister handlu na wniosek kierownictwa związku.

§ 23.

Sąd polubowny.

Do rozstrzygania we wszystkich sporach między członkami związku w sprawach tegoż związku, następnie w tych przypadkach, w których członkowie związku rozstrzygnięciem lub zarządzeniem kierownictwa lub zgromadzenia związku czują się w swych prawach pokrzywdzeni, będzie utworzony sąd polubowny związku.

Rozstrzygnięć i zarządzeń zgromadzenia związku względnie kierownictwa związku, które uzyskały zatwierdzenie Ministra handlu (§ 21.), nie można zacząć przed sądem polubownym.

O działaniach i zaniechaniach, wykraczających przeciw zarządzeniom lub przepisom, wydanym przez kierownictwo związku stosownie do niniejszego rozporządzenia, wanno kierownictwo związku, o ile ono samo według § 22. nie ma prawa do nałożenia kary porządkowej, zawiadomić sąd polubowny, który orzeka o nałożeniu kary porządkowej.

Sąd polubowny rozstrzyga również odwołania wniesione przez członków związku przeciw karom porządkowym, nałożonym przez kierownictwo związku.

Jeśli dla pewnych czynów uchwałą zgromadzenia związku, zatwierdzoną przez Ministra handlu, został ustanowiony wymiar kary, sąd polubowny jest tem związany przy wymiarze kary. We wszystkich innych przypadkach zależy wymiar kary od swobodnego ocenienia sądu polubownego z tem ograniczeniem, że kara porządkowa w każdym poszczególnym przypadku nie może przekraczać kwoty 20.000 K.

Sąd polubowny składa się z funkcyjariusza sędziowskiego, ustanowionego przez Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości w charakterze przewodniczącego i z czterech członków lub ich zastępców, mianowanych przez Ministra handlu. Członkowie i ich zastępcy wykonują swą funkcję jako urząd honorowy. Nie mogą oni należeć do kierownictwa związku.

Wszystkie rozstrzygnięcia sądu polubownego są ostateczne. Postępowanie przed sądem polubownym odbywa się według postanowień czwartego rozdziału VI. części procedury cywilnej, o ile z przepisów tego rozporządzenia co innego nie wynika.

Przewodniczący sądu polubownego może w zastosowaniu przepisów, obowiązujących dla postępowania przed zwyczajnymi sądami, wzywać świadków i rzeczoznawców i osoby te oraz strony przesłuchiwać pod przysięgą. Kwoty kary będą ściągane na prośbę kierownictwa związku w drodze egzekucyi politycznej i wpływają na cel użyteczności powszechnej, który oznaczy Minister handlu na wniosek kierownictwa związku.

§ 24.

Kary nakładano przez władze polityczne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn jakiś nie podlega surowszemu postanowieniu karnemu, będą polityczne władze pierwszej instancji karały grzywnami do 5000 K lub też według ich uznania aresztem do sześciu miesięcy.

§ 25.

Rozwiązanie związku.

Rozwiązanie związku następuje po wysłuchaniu kierownictwa związku przez zarządzenie Ministra handlu, który po wysłuchaniu kierownictwa związku rozstrzyga także o użyciu ewentualnej nadwyżki obrotowej.

§ 26.

Bezskuteczność kontraktów.

Czynności prawne, sprzeciwiające się postanowieniom § 15., są bezskuteczne.

To samo ma zastosowanie do umów o kupno i dostawę skrobii ziemniaczanej i jej przetworów wszelkiego rodzaju, jakoteż do przeróbki surowych ziemniaków na skrobię ziemniaczaną i przetwory z niej, zawartych przez należące do związku przedsiębiorstwa przed rozpoczęciem się mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia, o ile umowy te nie zostały już wykonane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Roszczenia o wynagrodzenie szkody z powodu niewykonania, powstałe przed rozpoczęciem się mocy obowiązującej tego rozporządzenia, pozostają nietknięte, kupujący nie może jednak żądać wykonania, lecz tylko wynagrodzenia szkody.

§ 27.

Chwila wejścia w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 1. października 1915, Dz. u. p. Nr. 295, dotyczące ustanowienia cen najwyższych dla (suchej) skrobii ziemniaczanej i mączki ziemniaczanej.

Hochenburger wtr.

Zenker wtr.

Spitzmüller wtr.

Forster wtr.

Leth wtr.

Handel wtr.

Poświadczenie przewozowe

dla skrobii ziemniaczanej i przetworów skrobii ziemniaczanej.

Imię i nazwisko wysyłającego

w jest uprawniony do przewiezienia

..... kg (oznaczenie towaru)

a to w czasie od do

z (nazwa stacji wysyłającej)

do (nazwa stacji przeznaczenia)

(koleją lub okrętem parowym) pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)

.....

Wiedeń, dnia 1916

**Wojenny związek gospodarczy
dla przemysłu skrobii ziemniaczanej.**

Poświadczenie to należy doczepić trwale do dokumentu przewozowego.
Dołączenie poświadczenia należy uwidocznić w dokumencie przewozowym.
Poświadczenie odbierze stacja przeznaczenia.

343.**Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami i za zgodą c. i k. Ministerstwa wojny z dnia 7. października 1916,**

w sprawie zajęcia i dostawy sznurków konopnych (szpagatu) na cele wojenne.

Na zasadzie §§ 24, i 27. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, dotyczącej świadczeń wojennych, i rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wszyscy posiadacze i przechowcy sznurków konopnych (szpagatu) o grubości od 1 do 2 mm — z wyjątkiem gospodarstw prywatnych — są obowiązani swe zapasy, o ile one przewyższają wagę 1 kg, odstawić według przepisu § 2. najpóźniej do dnia 21. października 1916.

Przemysłowcy, którzy sznurki konopne przetwarzają w swem przedsiębiorstwie dla wytworzenia innych artykułów, mogą zatrzymać sobie połowę swych zapasów.

W przypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących może Ministerstwo handlu na umotywowaną prośbę, którą wprost do tego Ministerstwa wnieść należy, uwolnić od dostawy.

Co do zapasów państwa lub zakładów państwowych zastrzega się wydanie osobnych zarządzeń.

§ 2.

Ilości, które mają być dostawione według § 1., należy odstawić do właściwej zwierzchności gminnej.

Zwierzchność gmienna sporządzi wykaz, do którego mają być wpisane imiona i nazwiska oraz dokładne adresy dostawiających, dostawione ilości z podaniem wagi i przypadające za nie kwoty wynagrodzenia. Każdemu dostarczającemu należy wydać poświadczenie z podaniem wagi.

Jeżeli w pewnym poszczególnym przypadku chodzi o ilości wżwyz 25 kg, to można je przesłać wprost do właściwej według § 3. władzy woj-

skowej, dostawiający ma jednak w takim razie donieść natychmiast zwierzchności gminnej o odsłaniu.

§ 3.

Zapasy dostawione do zwierzchności gminnych należy przesłać stosownie do wskazówek politycznych władz powiatowych do właściwej c. i k. komendy wojskowej, dołączając odpis wymienionego w § 2. wykazu. Dla gmin, leżących w okręgu wiedeńskiej komendy wojskowej, przewiduje się na miejsce dostawy c. i k. skład mundurów w Kaiser-Ebersdorf pod Wiedniem.

Odpowiednio wykazane koszty opakowania i przewozu zwróci zarząd wojskowy gminom, względnie tym dostawcom, którzy według § 2., ustęp 3., wchodzi w dany raz w rachubę.

§ 4.

Wynagrodzenie za sznurki konopne wymienionego w § 1. rodzaju ustanawia się na zasadzie postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 326, do § 18. : 2, ustęp 2., dla producentów na K 8.5 a dla wszystkich innych na K 9.5 za kilogram

Kwoty wynagrodzenia wypłaca intendantura właściwej c. i k. komendy wojskowej w drodze urzędu pocztowych kas oszczędności.

§ 5.

Gminy są obowiązane do współdziałania przy wykonaniu niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

Kto nie uczyni zadość swemu obowiązkowi do dostawy, zatai posiadanie dostawić się mających zapasów albo w inny sposób działa wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia lub zarządzeniom władzy, wydanym na jego podstawie, będzie karany przez polityczną władzę I. instancji grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, o ile odnośny czyn nie podpada pod surowsze postanowienie karne.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wtr.

344.**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Kierownikiem
Ministerstwa spraw wewnętrznych
z dnia 7. października 1916,**

w sprawie zakazu wyrobu musztardy z nieodolejonych nasion gorczycy.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządzają się, co następuje:

§ 1.

Zabrania się wyrobu musztardy (stołowej, jadalnej, winnej, kremskiej, octowej itd.) z nasion gorczycy wszelkiego rodzaju, które nie zostały poprzednio przez wyciskanie hydrauliczne odolejone w tym stopniu, że pozostałość (makuch gorczyczyn) nie zawiera więcej niż 12% tłustego oleju.

§ 2.

Olej uzyskany z nasienia gorczycy należy sprzedać Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej we Wiedniu, I. Seitzergasse Nr. 1. Cenę objęcia ustanowi za każdym razem Wojenny Związek przemysłu olejnego i tłuszczowego za zezwoleniem Ministra handlu (§§ 2. i 14. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 8. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 94).

§ 3.

Producenci musztardy są obowiązani zgłosić swoje zapasy jakoteż za każdym razem świeżo nabyte ilości nasion gorczyczynych bezzwłocznie Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej.

O ile ci producenci nie uzyskują oleju gorczycznego stosownie do przepisu § 1. w swoim własnym przedsiębiorstwie, winni są nadto, swoje zapasy nasion gorczyczynych oddawać w celu odolejania Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej, która może żądać odpowiedniej zapłaty za wyciskanie, ustanowionej przez Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego za zezwoleniem Ministra handlu. Pozostałości po wyciśnięciu (makuchy gorczyczne) ma Tow. akc. Austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej zwrócić posiadaczom.

§ 4.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i każde współdziałanie przy udaremnieniu nałożonych niemi zobowiązań będzie karała władza polityczna grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Spitzmüller wlr.

Handel wlr.